

STEEDS MEER VROUWEN LATEN TEPELTATTOO ZETTEN

ELVY CLEEREN IS EERSTE MEDISCH TATOEËERDER IN ZIEKENHUIS

“Elke vrouw heeft na zo’n lijdensweg recht op een mooie tepel”

HASSELT - Steeds meer Limburgse vrouwen laten na een borstreconstructie een of twee tepeltatoeages zetten. Zeker sinds het RIZIV begin dit jaar net geen 100 euro per tatoeage (één tatoeage kost 300 euro) terugbetaalt. Voorlopig zijn het enkel vrouwen met een reconstructie uit eigen weefsel die deze quasi pijnloze ingreep deels krijgen terugbetaald. “Jammer. Alle vrouwen hebben na zo’n lijdensweg recht op een mooie - weliswaar getekende - tepel”, zegt Elvy Cleeren, de eerste medisch tatoeëerder verbonden aan een Limburgs ziekenhuis.

Elvy Cleeren is de eerste medische tatoeëerder die een vast spreekuur heeft in een Limburgs ziekenhuis. Ze werkte al 13 jaar als verpleegkundige op de dienst gynaecologie en plastisch chirurgie van het Jessa Ziekenhuis toen één van de plastisch chirurgen twee jaar geleden opperde om een cursus medisch tatoeëren te volgen. “Op dat moment was het helemaal nieuw voor mij. Van permanente make-up had ik al gehoord. Maar de wetenschap dat je met deze techniek ook kankerpatiënten kon helpen, deed het voor mij. In mijn job had ik al veel te maken gehad met vrouwen die na een borstamputatie opnieuw een zware operatie moesten doorstaan voor de reconstructie. Elke vrouw had zo haar eigen verhaal. Verhalen die me aangrepen. En telkens wilde ik meer voor hen doen. Ik ben meteen op zoek gegaan naar de opleidingsmogelijkheden en het materiaal.”

Als vrouwen na mijn behandeling hun nieuwe tepel zien, zijn ze ontroerd en opgelucht

Elvy Cleeren

paar tepels per spreekdag, nu zijn er dat al een achtal. De chirurg voorspelt dat ik binnenkort nog veel meer werk zal hebben.” De andere vrouwen helpt Elvy in haar praktijk aan huis.

Propje

Het tatoeëren van een tepel is na ingrijpende operaties zoals een amputatie en reconstructie, een ‘simpele’ ingreep. “Op een gereconstrueerde borst staat meestal geen tepel. Met een kleine incisie wordt op de borst een klein propje genaaid. Vaak gelijktijdig met de reconstructie. Na zes maanden kunnen de vrouwen beginnen denken aan een tatoeage. De borst moet voldoende genezen zijn voor ik het propje kleur kan geven. In één of twee sessies. Het verschil met een echte tepel is dan amper zichtbaar. En mocht het propje om de een of andere reden niet kunnen, is 3D-tatoeage een optie. Met schaduwen lijkt er in voorzicht toech een tepel op de borst te staan”, legt Elvy uit.

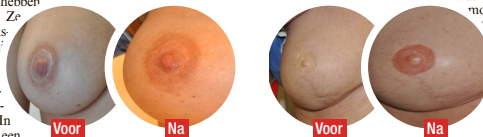
voelige plekjes druppel ik een verdovende vloeistof. Heel wat anders dan de manier waarop tot een paar jaar geleden tepels werden gereconstrueerd. Toen gebruikten ze huid uit de lies of schaamstreek. Zo’n ingreep ging nog te vaak gepaard met ontstekingen. De tatoeage is een veel beter alternatief. Daar is intussen iedereen van overtuigd.” De resultaten zijn trouwens verbluffend. “Vrouwen liggen hier minstens een uur en vaak twee uur op de stoel. In die tijd doen ze hun helevaars. En daar horen - begrijpelijkwijs - huiltuiten bij. Op zo’n momenten moet ik mezelf dikwijls inhouden, zou ik zelf mee beginnen wenen. Ik wil echt helpen. En dat kan ik nu. Die ontroering, die opluchting, als ze na mijn behandeling hun nieuwe tepel zien. Eindelijk durven ze zich na het sporten in de club te douchen zonder de angst dat iemand naar zou kijken. Dat maakt mij telkens opnieuw blij.”

Hazenlip

Medisch tatoeëren biedt overigens ook tal van mogelijkheden voor mensen met een hazenlip, littekens, hondenbeten of opvallende pigmentvlekken. “Met medische tatoeages kan ik wel wat camoufleren. Alleen is dat momenteel enkel weggeleid voor de mensen die het zelf kunnen betalen of de juiste hospitalisatieverzekering hebben.” Het RIZIV liet intussen weten dat er geen plannen bestaan om de terugbetaling voor deze behandeling uit te breiden.

Varkenshuid

Een intensieve privé-opleiding en veel oefeningen op varkenshuid later, startte Elvy in het voorjaar van 2017 in het ziekenhuis. “Elke maand zit ik één dag in het ziekenhuis om patiënten te behandelen die recht hebben op een terugbetaling. Ze worden via hun plastisch chirurg naar mijn doorverwezen. Omgeveer zes maanden na de reconstructie kunnen ze beginnen denken aan zo’n tatoeage. In het begin waren er een

Voor

Na

Voor

Na

Miranda Billen uit Kuringen was examencase van Elvy Cleeren

“Tepeltatoeage na borstreconstructie is letterlijk de kers op de taart”

“Een tepeltatoeage kan je niet los zien van een borstreconstructie.” Aan het woord is Miranda Billen uit Kuringen. Haar linkerborst werd in 2014 na de diagnose borstkanker helemaal weggehaald. Dat veel vrouwen na een lange lijdensweg nog flink moeten betalen om een gereconstrueerde borst er levensechter te laten uitzien, vindt zij ongehoord. “300 euro per borst is toch een serieuze kost. En dat om de zoveel jaar. Onbegrijpelijk. Beeld je maar eens in dat je naakt voor de spiegel staat en een welvings zonder tepel op je lichaam ziet.”

Ruim 10 jaar nadat bij Miranda Billen uit Kuringen in 2001 de diagnose borstkanker was vastgesteld en een borstsparende operatie werd uitgevoerd, voelde ze opnieuw een knobbel. Haar linkerborst en de lymfeklieren moesten onherroepelijk worden

weggehaald. “Omdat ik geen bestellingen meer mocht krijgen, werd in overleg met de artsen beslist om meteen na de mastectomie een reconstructie uit te voeren. Voor mij was dat een enorme meevaller. Anders had ik een halfjaar later nog eens onder narcose gemoeten. En dat zag ik echt niet zitten.” Van het buikweefsel van Miranda werd een nieuwe welving gemaakt. “Een operatie van 15 uur en een groot risico dat alles zou mislukken. Ik nam het er allemaal bij. Gelukkig maar. Alles verliep vlot en midden november, drie weken na de operatie, startte de chemo. Tot eind januari 2016 was ik in behandeling met chemo en baxters.”

Kwab vlees

De Kuringse had nog één borst. “En een gereconstrueerde kwab vlees. Zonder afbreuk te doen aan het fantastische werk van de plastisch chirurg. Op zo’n moment moet een mens

zo veel verwerken. Geen haar, geen wenkbrauwen en een vreemde, gehavende borst. Iemand die het niet zelf heeft meegemaakt, kan het zich niet voorstellen. Ga zelf maar eens voor de spiegel staan en stel je in plaats van je eigen borst een tepelloze welving met littekens voor. Voor je eigenwaarde is dat echt een dooddoener. Ikzelf heb me binnen de familiekring nooit geneerd. Maar in die periode had ik het moeilijk.” Nog een operatie zag Miranda niet zitten. En toen kwam het aanbod van Elvy Cleeren. “Elvy was klaar met haar studie en zocht iemand om een tepel te tatoeëren. Ik zou haar examen-case zijn. Lang heb ik niet getwijfeld.”

Op het strand

“Gelukkig. Want het examen was een succes. Een keer ben ik nog terugge-

► Lees verder blz. 4

HBVL

Door Mireille Maes